

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 128. Quæstio de statu parvulorum sine Baptismo decedentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sæcul. XVI A.C. 1546. *an vero ratione personæ, quæ excusari mere-*
tur, exempli causa, si quis venatum profi-
ciscens, idque vitæ sustentandæ gratia feram
perimere cogitat, & per ignorantiam insupe-
rabilem interimit hominem, Jurisconsulti
dicunt, actionem eam esse delictum & homi-
cidium, sed venatorem esse excusabilem, ut
in eo peccatum censei non debeat, propter
adjunctam ignorantie circumstantiam. Ad
eundem modum Concupiscentia, quæ eadem
est & ante & post Baptismum, ex se quidem
est peccatum, attestante D. Paulo, eam e-
tiam in renatis pugnare cum lege Dei,
cui quicquid repugnat, peccatum esse necessi-
est: baptizatus nihilominus excusatur, qui
Christum induit, eoquod vestitur: articulus
igitur uno sensu verus est, altero falsus.
Neque fas est damnare propositionem, quæ
possit in bonum sensum accipi, nisi distin-
ctione prius facta.

§. CXXVIII.

Quæstio de statu Parvulorum sine Ba-
ptismo decedentium.

Verum huic Theologo Patres in re-
sponsis dederunt, quod D. Augusti-
nus statuerit duo genera concupiscentiæ, unam
ante Baptismum, quæ est repugnantia vo-
luntatis Legi divinæ, ideoque peccatum, &
in Baptismo obliteratur: alteram, quæ est
repugnantia sensus rationi, & manet post
Ba-

Baptismum, quam Augustinus effectum dixit, & causam peccati, peccatum vero minime. Quod si videatur interdum contrarium tueri, tunc firmiter tenendum, Augustini hanc mentem esse, concupiscentiam esse peccatum, sed in Baptismo desinere esse huiusmodi, & evadere virtutis, bonorumque operum exercitium.

Sæcul. XVI.
A.C 1546.

Ex hac quæstione subnata est alia de pœnis peccati originalis, hinc propositum fuit, utrum ignis infernalis pœna infantes sine Baptismo decedentes crucientur? Hanc in rem ostendebatur, quod D. Augustinus, & cum illo Gregorius Ariminensis hanc sententiam aperte professi sint: Magister vero sententiarum, ac ex Scholasticis ferme innumeri contrarium sentiant, qui quidem hosce parvulos ab æterna Beatitudine exclusos tradunt, eos tamen pœnam ignis subire negant, ad quam postremam sententiam Patres inclinare videbantur. Postea Fratres Franciscani acriter decertabant cum Dominicanis circa statum horum infantum post resurrectionem; hi enim illos in tenebris atque in limbo, quodam loco subterraneo, sed sine pœna ignis permansuros propugnabant: Franciscani vero locum iis supra terram assignabant, eosque luce fruituros asserabant. Verum Syno-

Sæc. XVI. di Patres exiguam hujus altercationis
 A.C. 1546. rationem habuerunt.

§. CXXIX.

*Patrum sollicitudo circa Decretum
 de Peccato originali conficien-
 dum.*

Nil ultra reliquum erat, nisi ut San-
 ctionis instruendæ norma decerne-
 retur; Patres enim, quid certi de pec-
 cati originalis essentia statuendum esset,
 nondum satis perspectum habebant.
 Proponebat Ambrosius Catharinus,
 quod concupiscentiæ & justitiæ priva-
 tio esset pœna peccati, non vero ip-
 sum peccatum, ac proin illud, quod in
 Adamo peccatum fuit, in nobis illud esse
 haud possit, nec dici valeat, quod ini-
 micitia Dei erga peccatorem, nec pec-
 catoris erga Deum fuerit peccatum,
 cum ex peccato duntaxat sequatur.
 Affirmabat itaque, quod Adæ peccatum
 in nobis sit *per imputationem* vi pacti,
 quod Deus cum Adamo iniit. Hæc
 sententia a Patribus multum fuit com-
 mendata, cum per eam haud inconcin-
 ne explicetur, qua ratione omnes pri-
 mi hominis posterius ejus transgressioni
 sint involuti: cum vero hæc opinio nul-
 lo SS. Patrum testimonio esset suffulta,
 Patres eam approbare minime aude-
 bant.